

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Ioannis Damasceni Historia, De Vitis Et Rebus Gestis SS. Barlaam Eremitæ, Et Iosaphat Indiæ regis

Johannes <Damascenus>

Coloniæ, 1624

Cap XIV. Barlaam vanitate mundi demonstrata, filium Regis monet, vt
opes suas in cœlum præmittat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45244

Charitas, Misericordia, Benignitas, re-
 liquusque virtutum cœtus, qui qui *na opera*
 demante nos, cùm è corpore excedi *fidelissimè*
 mus, proficisci, ac nostra causa Deum *esse amicū,*
 precibus inflectere, atque ab hostibus *q nec post*
 nostris & horrendis exactoribus, qui *mortē nos*
 de referendis rationibus acerbam no-
 bis in aère litem mouent, ac crudeliter
 nos arripere contendunt, liberare po-
 test. Hic nimirum est candidus ille, ac
 probus & gratus amicus, qui quamli-
 bet etiam exiguum bonum nostrum o-
 pus memoria tenet: ac cum fœnore no-
 bis illud rependit.

BARLAAM, VANITATE MVN-
 di demonstrata, filium Regis monet,
 ut opes suas in cœlum pra-
 mittat.

CAPVT XIII.

R V R S V M igitur Iosaphat dixit:
 Utinam tibi à Domino Deo tuo
 omnia fausta & iucunda sint, homi-
 num sapientissime. Siquidem optimis
 tuis aptisque sermonibus animum me- *Pulchra*
 um exhilarasti. Quocirca vanitatis hu- *para sola*
 ius mundi rursus imaginem mihi ex- *de bonis*
 prime: & qua ratione hanc vitam in *per elec-*
 H pace

mosynam pace ac securitate peragrarē queam
in calum Excipiens igitur sermonem Iosa
prater- phat, ait: Huiusce quoque quæstioni
mittendis. similitudinē audi. Urbem quandam
 magnam extitisse accepi, in qua ciues
 hoc in more atque instituto positum
 habebant, vt peregrinum quendam
 ignotum virum, ac legum & consuetu-
 dinum ciuitatis omnino rudem & igno-
 rum acciperent, eumque sibi ipsi Re-
 gem constituerent, penes quem per
 vnus anni curriculum rerum omnium
 potestas esset, quique liberè, & sine vllō
 impedimento quicquid vellet, faceret.
 Post autem, dum ille omni prorsus cura
 vacuus degeret, atque in luxu & delicijs
 sine vllō metu versaretur, perpetuum-
 que sibi regnum fore existimaret, re-
 pente aduersus eum insurgentes, re-
 giamque ipsi vestem detrahentes, ac nu-
 dum per totam urbem tanquam in tri-
 umphum agentes, in magnam quor-
 dam ac longè remotam insulam eum
 relegabant, in qua nec victu, nec indu-
 mentis suppetentibus, fame ac nudita-
 te miserrimè premebatur, voluptate sci-
 licet, atque animi hilaritate, quæ præter
 spem ipsi concessa fuerat, in moerorem
 rursus præter spem omnem & expecta-
 tionem commutata,

Con

Contigit ergo, ut pro antiquo civium illorum more atque instituto, vir quidam, magno ingenij acumine præditus ad regnum ascisceretur. Qui statim subita ea fœlicitate, quæ ipsi obtigerat, haudquaquam præceps abreptus, nec eorum, qui ante se regiam dignitatem obtinuerant, misereque eieci fuerant, incuriam imitatus, animo anxio ac sollicito id agitabat, quonam pacto rebus suis optimè consuleret. Dum ergo crebra meditatione hæc secum versaret, per sapientissimum quendam consiliarium, de civium consuetudine, ac perpetui exilij loco certior factus: quonam pacto sine vlllo errore ipse sibi cavere deberet, intellexit.

*Consilia
vius fide-
lis.*

Cùm igitur hoc cognovisset, futurumque propediem, ut ad illam insulam ablegaretur, atque adventitium illud & alienum regnum alijs relinqueret, patefactis thesauris suis, quorum tunc promptum ac liberum usum habebat, aurique atque argenti, ac pretiosorum lapidum ingenti mole famulis quibusdam, quos fidissimos habebat, tradita, ad eam insulam, ad quam abducendus erat, præmisit. Vertente autem anno ciues commota seditione nudum eum, quemadmodum superiores Reges, in

exilium miserunt. Ac cæteri quidem
mentes, & breuis temporis Reges, gra-
uissimâ fame laborabant: ille contra
qui opes suas præmiserat, in perpetuo
rerum copia vitam ducens, atque in-
nita voluptate fruens, perfidorum
sceleratorum ciuium metu prorsus ab-
iecto, sapientissimi consilij sui nomine
beatum se prædicabat.

*Parabola
superioris
explana-
tio.*

Hic porro per ciuitatem, vanum hunc
atque impostorem mundum intellige
Per ciues autem, principatus & potesta-
tes Dæmonum, ac mundi rectores te-
nebrarum huius seculi, qui nos per vo-

*Ciuitas
Mundus.*

luptatis mollitiem inescant, atque in-
nimus nobis inducunt, vt de rebus ca-
ducis & interituris, velut de immorta-

*Ciues
Dæmones.*

libus cogitemus, tanquam scilicet ce-
rum fructus nobis perpetuus ac semper-
ternus futurus sit. Cùm igitur ad hunc
modum decepti, atque in fraudem im-
pulsus sumus, nec de certis illis ac semp-

*Prou. 1.
Exilium
Infernus.
Iob. 10.*

piternis vllum vnquam consilium in-
mus, nec nobis in futurum æuum quic-
quam recondidimus, repentinus nobis
mortis interitus ingruit. At tum de-
mum nudos nos, atque omnibus huius
vitæ rebus spoliatos improbi illi ac sa-
ui tenebrarum ciues accipientes, vt quod
tempus illis omne impenderimus,

terram
cunt
vbi lux
intueri
liarium
pienti
salutar
humile
hucido
& ab o
stem,
quam
que o
contra
abduca
Que
do mis
& oble
rum cu
uertiss
vniuer
lijs nin
dentib
bili sec
bus, &
bus in
pienti
cedun
tis in l
sibi vi

terram tenebrosam & obscuram abdu-
cunt, in terram sempiternæ caliginis,
vbi lux non est, nec mortalium vitam
intueri licet. Per probum verò Consi-
liarium, qui prudenti, ac perquam sa-
pienti illi Regi, omnia verè aperuit, ac
salutaria consilia tradidit, me vilem &
humilem homunculum intellige, qui
huc idcirco venio, vt tibi viam bonam, *Consilia-*
& ab omni errore liberam common *rius*
strem, teque ad sempiterna, & nun- *Confessa-*
quam finienda bona traducam, illic *rius.*
que omnia tua recondere suadeam,
contraque te ab impostore hoc mundo
abducam.

Quem quidem ipse quoque aliquan-
do miserè amabam, eiusque voluptates
& oblectamenta complectebam. *Certe. Nihil in*
rùm cum rectis mentis oculis animad- *mundo fit.*
uertissem, quemadmodum in his rebus *man ac*
vniuersa mortalium vita conteritur, a- *stabile.*
lijs nimirum accedentibus, alijs dece-
dentibus, nec vllò omnino firmâ & sta-
bili sede constituto, hoc est, nec diuiti-
bus, & copiosis in opibus, nec potenti-
bus in potentia, nec sapientibus in sa-
pientia, nec ijs, quibus prosperè res suc-
cedunt, in prosperitate, nec luxui dedi-
tis in luxu & cupedijs, nec ijs, qui securè
sibi viuere videntur, in inani sua & im-

*Ros huius
vita tor-
rentis si-
miles,*

becillissima securitate, nec in vlla alia
ex ijs, quæ laudibus efferuntur: Verum
hæres, torrentium aquarum in pro-
fundum mare labentium transitui firmi-
lis est, eodem enim modo fluxa sunt, &
fragilia omnia præsentia. Hinc scilicet
hæc omnia vana esse, neque quidquam
utilitatis habere intellexi. Quin potius
quemadmodum priora omnia oblivio-
ne obruta sunt (siue gloriam dixeris, siue
ac regnum, siue dignitatum splendo-
rem, siue potentiaæ amplitudinem, siue
tyrannorum audaciam, siue quid aliud
eiusdem generis) eodem modo præsen-
tia quoque tandem vetustas obscura-
bit. Quorum in numero cum ipse quo-
que sim, consuetæ immutationi pro-
fus subijctor. Vt enim ijs, qui ante me
extiterunt, præsentium rerum voluptati-
bus perpetuè frui minimè concessum
est: sic ne mihi quidem concedetur.
Animaduerti enim, quemadmodum
tyrannus hic ac turbulentus mundus
homines tractet, eos nimirum huc at-
que illuc inuertens, hos scilicet ex opi-
bus ad egestatem, illos rursus ex grauissi-
ma paupertate ad gloriam, hos è vita
educens, illos rursus eorum loco in vi-
tam inducens: Sapientes quosdam &
ingeniosos viros improbens ac reijci-
ens,

*Quo pacto
mundus
cum homi-
nibus a-*

ens, eosque qui in honore ac splendore *Rota for-*
erant, contemptos & despicabiles red- *tuna.*
dens: alios contra insipientes ac stoli-
dos in glorię throno collocans, eosque
qui abiecti & obscuri erant, ita euehēs,
vt ipsis ab omnibus honor tribuatur.

Ac cernere est hominum genus ita
comparatum esse, vt ante crudelem ip-
sius tyrannidem nihil omnino firmum
ac stabile habeat. Quemadmodum e- *Simili-*
nim columba aquilam aut accipitrem *tudo.*
fugiens, locum subinde commutat, ac
nunc quidem in hac arbore, nunc au-
tem in illo frutice, ac deinde in rupium
cauernis, ac varijs spinis pedem affi-
gens, nec tutum vsquam per fugium in-
ueniens, in perpetua iactatione atque
serumna versatur: eodem modo se ha-
bent, qui res præsentis ad stuporem vs-
que mirantur: quippe qui in considera-
to quodam impetu miserè laborent,
nec quicquam omnino firmum aut sta-
bile habeant, nec ad quem finem per-
uenturi sint, intelligant, nec quò tan-
dem vana vita, cui, perquam infelici-
ter ac miserè mala bonis præferentes,
ac probitatis loco vitium consecutan-
tes, sese subiecerunt, eos ducat, nec
quisquam sciat quis frigidus multo-
rum ac miserorum laborum suorum

*Timor &
formido
præsentis
vita.*

fructus excepturus sit, hoc est, proprius an alienus, ac persæpe neamicus quidem aut notus, verum inimicus & hostis.

Hæc inquam omnia, & quæ his consentanea sunt, cum ipse in animæ meæ foro disceptassem, totius vitæ meæ quam in rebus vanis consumpsi, ac terrenis laboribus addictus transegi, odium me cepit. Cumque eorum amorem ex animo excussissem & eiecissim, ea sese oculis meis obtulerunt, quæ verè bona sunt, hoc est, Dei meriti præditum esse, atque ipsius voluntati obsequi. Nam hoc bonorum omnium caput esse compertum habui. Hoc enim sapientiæ initium esse dicitur, atque a deo perfecta sapientia. Etenim erroris expertis vita est, atque ab omni offensione libera, ijs, qui eam amplectuntur, & qui ei tanquam Domino, inniuntur, tuta & ab omni periculo immunis.

*Quantam
vera bona
existimanda
sint.
Psal. 110.
Irou. 1.*

*Vita sancta
suauitas.*

Cum itaque animum meum ad erroris omnis expertem mandatorum Domini viam adiecissim, nihilque in ipsis obliquum & anfractuosum, ac voraginibus & scopulis & sentibus & tribulis plenum esse certò comperissim, verum eam omnino planam & æquabilem

bilem esse, eorum quidem, qui hanc ingrediuntur, per clarissimas contemplationes oculos oblectantem, pedibusque pulchritudinem conciliantem, atque eos ad præparationem Euangelij pacis calceantem, me ipsum prioris imposturæ ac stolidæ fraudis nomine miserum existimaui, ac per rectam illam incedere aggressus sum: quam etiam optimo iure rebus omnibus antetuli, atque collapsam & dirutam animæ meæ domum instaurare cœpi.

Cùm ergo ad hunc modum rebus meis consulerem, ac mentis lubricum corrigere studerem, sapientis cuiusdam magistri vocem audiui, hæc mihi inclamantis: *Egredimini, inquit, omnes, quos salutis cupiditas tenet, atque à Caeste mundi vanitate vos remouete. Transit iter mul- enim ipsius figura. Iam iamque: & ec to viatico ce non erit. Irretortis oculis excedite: opus ha- nec tamen inanes & vacui, verùm sem- bet. piternæ vitæ viatica ferentes. Etenim 1. Cor. 2. longum iter vobis ineundum est, quod- que multo huiusce vitæ viatico opus habeat.*

Atque ad sempiternum locum, duas *Dua res* regiones, in quibus mansiones mul *giones a-* tæ sint, habentem, peruenietis. Qua- *terna.* rum alteram quidem Deus ijs, qui *Calum.*

H 5 ipsius

Esa. 35.

ipſius amore ſagrant, eiusque manda-
tis obtemperant, præparauit, omni-
bus bonis florentem & circumfluen-
tem. Ad quam qui diuino beneficio ad-
mittuntur, in ſempiterna incorruptio-
ne degunt, vt qui immortalitate interi-
tus omnis experte fruantur, vnde effu-
git dolor, triftitia & gemitus.

Infernus.

Altera autem, quæ tenebris, & ca-
lamitate, ac dolore conferta, dia-
bolo & angelis eius parata eſt. In
quam etiam conijciuntur, qui per ſta-
gilioſas actiones eam ſibi conciliaue-
runt, atque ab interitu aliena & ſempi-
terna bona cum præſentibus commu-
tarint, totosque ſeſe ignis æterni pabu-
lum effecerint.

1. Cor. 13.

Hac ego voce audita, atque ipſius
veritate intellecta, in hoc vnum opus
incubui, vt ad illud hoſpitiũ perue-
nirem, quod omni dolore & mœſti-
tia vacat, tantaque contra ſecurita-
te, actantis bonis ſcater: quorum co-
gnitio nunc mihi duntaxat ex parte eſt,
vt qui ſpirituales ætatis ratione pur-
ſim, ac velut per ſpecula duntaxat, &
ænigmata res futuræ vitæ perſpiciant.
Cùm autem venerit quod perfectum
eſt, ac facie ad faciem cognofcam,
tunc demum euacuabitur quod ex par-
te eſt.

ceest. Quocirca gratias ago Deo per *Rom. 8.*
 IESVM CHRISTVM Dominum no-
 strum. Etenim Lex spiritus vitæ in
 Christo Iesu, à peccati & mortis le-
 gē me liberauit, oculosque meos ape-
 ruit, vt carnis affectum mortem esse,
 spiritus autem affectum vitam & pa-
 cem, liquidò cernerem.

Quemadmodum igitur ego præ-
 sentium rerum cognita vanitate, per-
 fecto odio eas habui: eodem modo,
 vt de ipsis existimes, te moneo, at-
 que erga eos, non secus ac alienas, &
 quàm primum diffluxuras afficiaris:
 atque hinc ereptis omnibus faculta-
 tibus, in immortalæ uo, ad quod ti-
 bi sine vlla mora proficisci necesse est,
 thesaurum, qui furto compilari ne- *Luc. 12.*
 queat, & opes, quæ exhauriri nullo *Matth. 6.*
 modo possint, tibi recondas: vt cum
 eò accesseris, haudquaquam penuria
 labores, verùm opibus circumfluas,
 quemadmodum tibi aptissi-
 mam imaginem supe-
 rius propo-
 sui.